

ΤΟ ΑΣΤΥ

Ετος Δ

Αριθ. 189

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

20 ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΟΔΟΣ ΦΙΛΕΛΛΗΝΩΝ. — ΟΙΚΙΑ Σ. ΖΑΧΑΡΙΟΥ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΡΩΣΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ 20

* Πεντηκορή έποικη καταφυγήσης διά τας Λέηνας και την Πειραιά δραγμής 12, διά της Επιφρίνης δραγμής 15 και διά της Βέντερης δραγμής 20.

* Άγγελίς και εδωποίησης πατεριμαρίους εἰς την τελευτικήν πεύκην πέδες 50 λαπτά δ. στίχος.

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΕΚΤΑ 20

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗΝ 7 ΜΑΪΟΥ 1889

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΕΚΤΑ 20

Ἐπίκαιρον φαινόμενον.

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

‘Ο Αρχηγός τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἀπεφάσισε νὰ μεταβῇ καὶ αὐτὸς εἰς Σύρον, ἀφοῦ μετέβη πρῶτος ὁ κ. Τρικούπης καὶ ὑστερὸν ὁ Βασιλεὺς. Εἶναι ἀληθές, ὅτι αἱ ἐορταὶ ἐν Σύρῳ ἔληξαν· ἀλλ’ εἶναι ἐπίσης ἀληθές, ὅτι ὁ κ. Δηλιγιάννης ἐμμένει πιστὸς εἰς τὴν πολιτικὴν του, ἥτις καὶ ἐν τῇ Ἑρμούσιᾳ, ως κατὰ τὸ 1885, καὶ ἐκτὸς τῆς Ἑρμούσιας συνοψίζεται πάντοτε εἰς τὸ ῥητόν: *Κατόπιν ἐορτᾶς!*

*

Ἐπειδὴ δόμως διπωσθήποτε ἔχρειάζετο νὰ γείνῃ μία τελετὴ ἀποκαλυπτηρίων χάριν τῆς ἐπισκέψεως ταύτης, προσεφέρθη εὐγενῶς πρὸς τοῦτο ὁ κ. Κόρπας, ὃστις ἀποκαλύπτεται τέλος ως καθαρὸς ἀντιπολιτευόμενος.

*

Ἡ ἐπίσκεψις γίνεται ἐπισήμως. ‘Ο κ. Δηλιγιάννης συνοδεύεται εἰς τὴν ἐκδρομὴν του ὑπὸ τῶν κ. κ. Κόρπα καὶ Λεβίδου, δύο μελῶν τῆς «μελλούσης ἔθνικῆς». Ὅποι γραμματικὴν ἀρα ἐποψιν ἡ συνοδεία ἀποτελεῖται ὑπὸ δύο μελλόντων καὶ ἐνός ... παρατατικοῦ.

*

Τὸ ἐπεισόδιον Στρίγκλωφ-Θεοτόκη ἔληξε διὰ τῆς δωρεᾶς ὑπὸ τοῦ Βασιλέως εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν ἐνὸς μολυβδοκονδύλου. Η σημασία τοῦ δώρου τούτου τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος εἶναι εὐγλωττοτάτη· ὁ Βασιλεὺς ἐν ἄλλοις λόγοις παραγγέλλει εἰς τὸν Ὑπουργὸν του νὰ γράψῃ διὰ τοῦ μολυβδοκονδύλου τὰς ἀπειλὰς τοῦ Ρώσου ἔκει ὅπου χρειάζεται.

*

Τὸ περίφημον ὑποβρύχιον Νορδεμφέλδ, τὸ δποτὸν ἐποικίες τόσον ρόλον κατὰ τὰς περικλεῖτες πραπαρασκευὰς τοῦ 1885—1886, ἐπωλήθη τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ὡς ἀχρηστὸς παλαιὸς σιδηρος ἀντὶ ὀλίγων δραχμῶν ἐπὶ δημοπρασίας. ‘Ο ἀείμνηστος Κουμουνδοῦρος ἀπεκλήθη ἀνθρωπὸς τοῦ πυρὸς καὶ τοῦ σιδήρου. ‘Ο κ. πρωθυπουργὸς τῆς «μελλούσης ἔθνικῆς» ἀξίζει νὰ ὄνομασθῇ ἀνθρωπὸς τοῦ πυρὸς καὶ ... τοῦ παλαιοῦ σιδήρου.

*

Ἐν μόνον δὲν ἔξιζε νὰ ὄνομασθῇ σκαιδς, ως τὸν ἀπεκλεσεν δι Γερμανὸς συγγραφεὺς. ‘Εγγελ εἰς τὸ περὶ Ἐλλαδὸς ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Ἐαριναὶ Ἡμέραι» σύγγραμμα του, διὸ καὶ δικαιίως σφόδρα ἔθυμωθη. Σκαιδς δ. κ. Θεόδωρος!... ἀπαγε! ὁ ‘Εγγελ, προφανῶς ἐγγελάσθη εἰς αὐτὴν τὴν ἐκτίμησιν. Μὴ συνέβη κανὲν τυπογραφικὸν λάθος εἰς τὴν Ἐλληνικὴν λέξιν;

*

Καὶ τέλος πάντων ὑστερὰ ἀπὸ τόσα σχέδια καὶ πράττεις καὶ συσκέψεις περὶ στρώσεως τῶν ὄδων τῆς πόλεως διὰ ξύλων, δι’ ἀσφάλτου, διὰ πλακίτου, διὰ σιδηρολιθου, δι’ ἀερολίθου, διὰ γρανίτου κλπ. ὁ δῆμος συνάπτει δάνειον διὰ νὰ στρώσῃ τὰς ὄδους μὲ τὸ πανάρχαιον σύστημα τοῦ μακαντάμ.

Καὶ αὕτω ἐπανερχόμεθα εἰς τὸ πρώην καθεστώς καὶ αἱ

‘Αθῆναι θὰ ἔξακολουθῶσι· νὰ ἔγωσι τὴν κατάστασιν ην εἰχον ἀνέκαθεν, ἀντάμ-μακαντάμ!

*

Ἐγγνώσθη ἐπὶ τέλους ἡ ἀφορμὴ τῆς δυσμενείας τῶν ἀντιπολιτευομένων κατὰ τοῦ ἔξιγου ἡθοποιοῦ Ρόσση. Εἰς τὸ δραματολόγιον τοῦ μεγάλου καλλιτέχνου συμπεριλαμβάνεται καὶ ὁ Πολιτικὸς θάγατος, ἀπαίσιος καὶ τρομακτικὸς τίτλος δι’ ἔκεινους. Τὸν Πολιτικὸν θάγατον παρέστησε κατ’ αὐτὰς ὁ Ρόσσης, παρευρέθη μάλιστα καὶ ὁ κ. Πρωθυπουργός καὶ ἔχειροκρότει ἐνθέρμως.

*

Σχετικὸν πρὸς τὰς παραστάσεις τοῦ Ρόσση. ‘Η σκηνὴ ἐν τῷ θεάτρῳ.

— Μπά! ἔδω εἶναι καὶ δι Θεοτόκης βλέπω!

— Καὶ πῶς; σοῦ φαίνεται παράξενον;

— Βέβαια· ὑστερὰ ἀπὸ τὸ τελευταῖον ἐπεισόδιον ἐνόμιζα, ὅτι πάσχει ἀπὸ Ρωσσοφοβίας!

*

Τι δὲν κάμνει ἡ καλὴ θέλησις! Παρὸ δὲν ὄλεγον νὰ πιστευθῇ δι τοῖς κάτοικοις τῆς πόλεως Κερκύρας εἶναι διπλάσιοι ἀφ’ δισοι πραγματικῶς εἶνε. ‘Ο ἐνθουσιασμὸς αὐτὸς, διτις μᾶς κατέλαβεν, ὅπως φανδύμεν διὰ τῆς ἀπογραφῆς δισον τὸ δυνατὸν περισσότεροι, ὑπενθυμίζει τὸ γνωστὸν δημιδες, ρητόν: ‘Αρα, ἀρα καὶ πλατά, καὶ φαινόμαστε καμμια τριαγγαρέα!

*

Ταυτοχρόνως δὲ μὲ τοὺς ἀνθρώπους μετροῦνται καὶ τὰ κτήνη, ἀλλ’ ως πρὸς ταῦτα ἡ ἀπογραφὴ γίνεται λίση μεροληπτικῶς. Οὔτω κατὰ τὰ πορίσματα αὐτῆς, ἐν Γορτυνίᾳ ὑπάρχουσιν δύοι εἰκοσικαπλάσιοι καὶ πλέον ἀφ’ δισοι ὑπάρχουσιν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Μεσολογγίου. ‘Απορον πῶς ὁ ἀντιπολιτευόμενος τύπος δὲν διενήργησεν ἀκόμη συλλαλητήριον, διπας διαμαρτυρηθῇ κατὰ τῆς ταπεινωτικῆς ταύτης συγκρίσεως.

*

Πρὸ τῆς θυρίδος τοῦ χαρτοσήμου, εἰς τὸ Ταμεῖον.

‘Ο πολίτης.— Σᾶς παρακαλῶ ἐνα χαρτόσημο γράμμα, διότι βιάζομαι.

‘Ο διάλληλος (σονταρᾶς).— “Αν βιάζεσθε σεῖς, δὲν βιάζεται τὸ Ταμεῖον.

‘Ο πολίτης.— Δὲν βιάζεται, ἀλλὰ... παραδίαζεται συγνά!

*

Τὸ ἀξιωπερίεργον θέμα τῆς ήμέρας εἶναι αἱ νάνοι, οἱ ἐμφανιζόμενοι ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ θεάτρου τῆς Ομονοίας. Οἱ ἀνθρωπίσκοι οὗτοι, ως διαβεβαιοῦ τὸ πρόγραμμα, ἐν ἐπιγνώσει τῆς ἀκούσιαν μικρότητος, διατελοῦσιν ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ πρίγκηπος τῆς Οὐαλλίας καὶ ἀλλων πολλῶν Μεγαλειότητῶν καὶ Ὑψηλοτήτων. ‘Ενταῦθα, καθὰ πληροφορούμεθα, ἔχουσι τεθῇ ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ κ. Παρασκευατόου.

*

Καὶ ἐν τελικὸν παλαιὸν ἀνέκδοτον, προκειμένου περὶ νάνων. ‘Ο διασυγμότερος διλων ἦτο ὁ πρὸ ὀλίγου χρόνου